

[J. P. Larsen.]

kendt — hvis jeg tager fejl, beder jeg det ærede Medlem rette mig — ikke haft politisk Karakter, og de er i hvert Fald i deres Konstruktion nu at betragte som Idrætsorganisationer, man mene om denne Idræt, hvad man vil, og derfor kan de ikke stilles paa Linje med de bevæbnede og militært udrustede indeksercerede Korps. Saadanne S sammenslutninger, der har militære Formaal, maa indordne sig, og er der nogen her i Landet, der ønsker at yde et særligt Bidrag til Landets Forsvar, ud over hvad der kræves, ja, saa maa de give dette Udtryk ved at indrullere sig i den bestaaende Hær, altsaa indrette sig efter Regerings og Rigsdags Ønsker.

Til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har jeg intet at sige, da han intet har henvendt til mig. Jeg skal blot konstatere, at der ikke synes at være Udkomme i Retning af at faa det ærede Medlem og hans Parti til at gaa ind for disse Forslag, men det ærede Medlem saavel som andre har spurgt, om det er Hensigten i det kommende Udvalg at foretage en Forhandling om Forslaget. Jeg skulde mene, at det er tydeligt besvaret ved gentagne Udtalelser derom af den højtærede Forsvarsminister. Der er jo heller ikke megen Mening i at nedsætte Udvalg, hvis man ikke skulde foretage Forhandlinger. Om der saa kan opnaas Ændringer under disse Forhandlinger, er naturligvis noget, som man ikke kan udtale sig om paa Forhaand. Andet og mere kan jeg ikke sige derom, og jeg tror for øvrigt ogsaa, at dette er saa tydeligt, at det ikke paa nogen Maade kan misforstaas.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, hvis lange Indlæg ikke egentlig frister til Imødegaaelse, viste sig som en habil Op læser. Det frydede aabenbart det ærede Medlem at præsentere blandt andre mig for gamle Bekendte, det skal jeg ikke sige noget til, naar det ærede Medlem nu mener, at det tjener et eller andet Formaal, og jeg skal ikke have noget derimod. Jeg har aldrig benægtet, at mit Parti har rettet sig efter Tidens ændrede Krav og ikke stiller sig paa den isolerede Afrustnings Standpunkt. Det er ingen Hemmelighed, og det er aldrig benægtet, saa der kan ikke være meget at opnaa ved at præsentere mig for Udtalelser, jeg har brugt i en helt anden Situation. Det ærede Medlem skulde erindre, naar han fra denne Talerstol fremsætter Udtalelser, der ofte gaar ret vidt, at den Dag kan komme, da ogsaa han bliver præsenteret for gamle Kendinge, og saa er det jo

ikke sikkert, han kan tage det med samme Sindsro, hvormed jeg tager det.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der gav mig gode Raad og bl. a. det gode Raad at sige Sandheden, at jeg blev imponeret over at høre et Medlem af det saakaldte kommunistiske Parti, maa man vel sige, for det er lidt svært i Øjeblikket at vide, hvilket Parti der her i Verden repræsenterer Kommunismen, den helt rigtige Kommunisme.

Men jeg maa sige, at jeg blev overordentlig overrasket over den Alvor, hvormed det ærede Medlem anbefalede mig at sige Sandheden. Jeg kunde tænke mig en saadan Opfordring fra alle andre Partier, men at jeg ogsaa skulde faa en Opfordring til at sige Sandheden af Det kommunistiske Parti, det havde jeg dog ikke ventet. Hvad det ærede Medlems Raad angaar, skal jeg sige, at hvis det engang skulde komme dertil, at jeg skulde ønske Raad og Bistand af det ærede Medlem og hans Parti, saa skal jeg komme og begære det. Hidtil er det altsaa ikke sket. Opfordringen var saa meget mere overflødig, som jeg intet Øjeblik har lagt Skjul paa mit Partis og min Stilling i denne Sag. Det var derfor ganske overflødigt at fortælle mig, at nu maatte jeg sige Sandheden, og at hvis jeg vilde dreje mine Partifæller, maatte en saadan Sandhed endelig ikke undertrykkes. Her er imidlertid ikke Tale om at dreje nogen Partifælle. Vort Parti ude i Landet har tilstrækkelig tydeligt tilkendegivet, at det er fuldt ud enigt med os i vor Indstilling, ogsaa denne Sag vedrørende. Der er ikke Uoverensstemmelse, det viser de stærkt voksende Stemmatal ved Valgene, hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa i Gaar; der er ikke noget, der tyder paa, at man der har taget mine Partifællers og mine Oplysninger som Sandhedsfortielse eller Sandhedsfordrejelse — paa ingen Maade. Det ærede Medlems Tale om en folkelig Hær, et demokratiseret Officerskorps og alt det, det ærede Medlem nu stod og fortalte, kan jeg ikke i et og alt underskrive. Vi ønsker naturligvis alle sammen, at den Hær, vi skal have, skal være en Folkets Hær, og det mener jeg der er bedst Udsigt til at faa frem gennem den almindelige Værnepligt. Jeg kan ikke dele de Anskuelse, som er blevet hævdet, ogsaa fra dette ærede Medlem og navnlig fra ham, at det, der her foreslaas i Retning af Udskrivning, er værre end en hvervet Hær. Det er den almindelige Værnepligts Princip, der er det bærende, der er Grundlaget, og der er intet, der tyder paa, eller